

TÜRKÇEYİ YABANCI DİL OLARAK ÖĞRENEN B2 DÜZEYİNDEKİ ÖĞRENCİLERİN ALICI DİL BECERİSİ ÖZ YETERLİK ALGISI*

Araştırma Makalesi

Rabia DEMİRKOL** / Merve SUROĞLU SOFU***

Geliş Tarihi: 14.05.2024 | **Kabul Tarihi:** 19.09.2024 | **Yayın Tarihi:** 23.12.2024

Özet: Bu çalışmada, Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 dil düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısını tespit etmek amaçlanmıştır. Çalışmanın evreni bir vakıf üniversitesinde Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen yabancı öğrenciler, örnekleme ise B2 dil düzeyindeki 60 öğrenci olarak belirlenmiştir. Araştırmanın yöntemi açıklayıcı karma desendir. Araştırmada elde edilen nicel veriler SPSS ile analiz edilmiş ve nitel veriler için odak görüşmeler ile gerçekleştirilmiştir. SPSS için bağımsız örneklemlerde t testi ve tek yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Araştırma Varışoğlu ve Sevim'in (2022) "Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler için alıcı dil becerisi öz yeterlik algısı" ölçeğindeki anlama-fark etme maddeleriyle sınırlandırılmıştır. Öğrencilerin büyük bir kısmı resmî veya özel görüşmelerde Türkçe kalıp ifadeleri anlayabildiklerini belirtmiştir. Bu bulgu, B2 seviyesindeki öğrencilerin resmî ve özel ortamlarda Türkçe kalıp ifadeleri kullanmada kendilerini oldukça yeterli hissettiklerini göstermektedir. Öğrencilerin bir kısmı kalıp ifadeleri çoğu zaman anlayabildiğini, az bir kısmı bazen anlayabildiğini, çok az bir kısmı ise nadiren anlayabildiğini ve çok az bir kısmı da hiçbir zaman anlayamadığını belirtmiştir. Öğrencilerin oldukça yeterli hissettikleri beceriler; kalıp ifadeleri anlama, günlük hayattaki temel kelimeleri anlama, ses tonundan hareketle soru ifadelerini anlama, metinde/konuşmadaki olumlu ve olumsuz cümleleri ayırt etme, görsellerde belirli bilgileri seçme, metin/konuşmadaki duygu ifadelerini anlama, metin/konuşmanın konusunu anlama, metin/konuşmanın ana fikrini anlama, beden dili ile verilen mesajı anlama olarak tespit edilmiştir. Öğrencilerin yeterince yeterli hissetmedikleri beceriler; sorun çözümüne yönelik metin ya da konuşmaları anlama, metin/konuşmadaki duygu ifadelerini anlama, görsellerde belirli bilgileri seçme, metin/konuşmanın konusunu anlama, metin/konuşmanın ana fikrini anlama, ses tonlamalarıyla verilen mesajı anlama olarak tespit edilmiştir. Sonuç olarak araştırmanın bulguları, katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının cinsiyet, yaş, gelinen coğrafya, ana dil ve dil ailesi gibi demografik değişkenlerden etkilenmediğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Alıcı dil becerisi, B2 dil yeterliği, öz yeterlik algısı, Türkçe dil becerileri, yabancı dil olarak Türkçe öğretimi.

PERCEPTION OF RECEPTIVE LANGUAGE SKILL SELF-EFFICACY OF B2 LEVEL STUDENTS LEARNING TURKISH AS A FOREIGN LANGUAGE

Research Article

Received: 14.05.2024 | **Accepted:** 19.09.2024 | **Published:** 23.12.2024

Abstract: In this study, it was aimed to determine the perception of self-efficacy in receptive language skill of B2 level students who learn Turkish as a foreign/second language. The sample of the study was determined as foreign students learning Turkish as a foreign language at a foundation university and the sample was 60 students at B2 language level. The method of the study is exploratory mixed design. The quantitative data obtained in the study were analyzed with SPSS and focus interviews were conducted for qualitative data. Independent samples t-test and one-way ANOVA test were used for SPSS. The study was limited to the comprehension-discernment items in Varışoğlu and Sevim's (2022) "Perception of self-efficacy in receptive language skills for learners of Turkish as a foreign language" scale. Most of the students stated that they could

* Bu çalışma 17-19 Şubat 2024 tarihlerinde gerçekleştirilen "10. Uluslararası Paris Sosyal ve Beşeri Bilimler Kongresi"nde sözlü olarak sunulan bildiriden hareketle hazırlanmıştır.

** Öğr. Gör.; İstanbul Nişantaşı Üniversitesi; demirkolrabiaa@gmail.com 0000-0003-0998-7393

*** Dr. Öğr. Üyesi; İstanbul Nişantaşı Üniversitesi, Rektörlük, Türk Dili Bölümü; merve.suroglusofu@nisantasi.edu.tr 0000-0001-9101-8211

understand Turkish phrases in formal or private conversations. This finding shows that students at level B2 feel quite competent in using Turkish phrases in formal and private settings. Some of the students stated that they could understand the phrases most of the time, a few of them could understand them sometimes, a very small number of them could understand them rarely and a very small number of them could not understand them at all. The skills that the students felt quite proficient in were; understanding phrases, understanding basic words in daily life, understanding question expressions based on tone of voice, distinguishing between positive and negative sentences in text/speech, selecting specific information in visuals, understanding expressions of emotion in text/speech, understanding the topic of the text/speech, understanding the main idea of the text/speech, understanding the message given through body language. The skills that the students did not feel sufficiently competent were; understanding the texts or speeches for problem solving, understanding the expressions of emotion in the text/speech, selecting specific information in the visuals, understanding the topic of the text/speech, understanding the main idea of the text/speech, and understanding the message given by voice intonations. In conclusion, the findings of the study show that the mean self-efficacy perception scores of the participants in Comprehension-Detection are not affected by demographic variables such as gender, age, geography of origin, mother tongue and language family.

Keywords: B2 language proficiency, perception of self-efficacy, receptive language skills, teaching Turkish as a foreign language, Turkish language skills.

Giriş

Öz yeterlik, bir kişinin bir ortamda ne kadar iyi performans göstereceğine dair en güçlü motivasyonel belirleyicilerden biridir. Bir kişinin öz yeterliği, kişisel çabası, gayreti, strateji geliştirme yeteneği eğitim durumlarındaki başarının en güçlü belirleyicisidir. Öz yeterlik Bandura'ya göre; bireyin herhangi bir konuda bir performans sergileyebilmek için kendi kapasitesini kullanabilmesine, davranışları üzerinde kontrol yeteneğine sahip olmasına; gerekli etkinlikleri organize ederek hayata geçirebilmeyi başarıyla yapma kapasitesine sahip olup olmadığına dair kendi yargısına “öz yeterlik” denir (Bandura, 1982). Lunenburg'a (2011'den akt. Redmond, 2015) göre ise öz yeterlik öz saygının eyleme özgü bir versiyonu olarak düşünülmüştür. Kişinin kendisine yönelik öz saygı geliştirmedikçe öz yeterlik algısı da oluşturamayacağı söylenebilir.

Kendini yeterli görmeme durumu ise öz saygının eyleme dönüşmemesi anlamına gelmektedir. Gecas'a göre (2004), insanlar başlangıçtaki inançlarını doğrulayacak şekilde davrandığından öz yeterlik kendini doğrulayan bir işlev olarak görülmektedir.

Yabancı dil sınıf ortamları, öğrencilerin öz yeterlik algılarının geliştirilmesi bakımından verimlidir. Yabancı dil eğitimi, öğrencileri yeni deneyimler edinmeye zorlar. Yeni kültürel uygulamaları kendi kültürel varlıklarıyla bütünleştirmeyi ve özümsemeyi düşünmelerini sağlar. Kültürel uygulamaların özümsemesine ek olarak yabancı dil öğrenmenin ilgili olduğu başka durumlar da bulunmaktadır. Bir dil öğrenmenin özellikle risk alma ile ilişkili olduğu da tanımlanmıştır. Bir öğrencinin öz yeterliği ile ilgili utanç, itibar ya da kaygı durumları oluşması ortaya çıkabilecek sonuçlardır (Horwitz, 1990).

Dil öğrencilerinin yabancı dilde söylemek istediklerini ifade etmedeki yetersizlikleri ve hata yaptıklarında öğretmenlerinden aldıkları dönütler dil öğrencisini başarısızlık duygusuyla karşı karşıya bırakabilir. Bireylerin bir dili öğrenmeyi kolay bulmamaları, başarı beklentilerinin düşük olması dil öğrenimi için motivasyon eksikliğine yol açmaktadır. Ayrıca ilginç bir şekilde yabancı dil öğrenmek okuldaki diğer konuları öğrenmekten farklıdır.

Matematik ve fen bilimlerine dair ön yargılar olsa da, yabancı dil dersleri genellikle öğrencilerin önceki akademik geçmişleri ve kültürleriyle daha yakından ilişkilidir (Gardner, 2001). Dolayısıyla yabancı dil öğreniminde sınıf içi etkinliklere ek olarak sosyal becerileri geliştiren etkinliklere de ihtiyaç duyulur.

Öğrencilerin bir dilin nasıl öğrenilmesi gerektiğine veya kimin başarılı olabileceğine dair inançları, öz yeterliklerini ve başarılarını veya başarısızlıklarını etkileyebilir. Bu nedenle öğrencilerin dil öğrenimi için öz yeterlikleri ve nitelikleri diğer alanlardan çok farklı olabilir.

Alıcı dil, başka bir kişinin konuşma diline uygun şekilde yanıt vermeyi ifade eder (Grow ve LeBlanc, 2013). Alıcı dil kavramı genellikle ana dili edinimi kapsamında incelenmiştir. Özellikle bilişsel ve psiko-dilbilimsel analizler aracılığıyla çocukların dinleme ve okuma yeteneklerinin nasıl geliştiğine odaklanılmıştır (Buyl, 2010). Alıcı dil becerileri, ana dilin edinimiyle doğal bir şekilde başlamaktadır. Ancak bütün çocuklarda alıcı dil becerileri aynı oranda gelişmemektedir.

Alıcı dil bağlamında, çocuklar genellikle kelimelerin anlamlarını anlama yeteneğine sahiptir. Ayrıca, kendileriyle iletişim kurulduğunda basit yönergeleri anlayabilir ve söylenenleri kavrayabilirler (Bayhan ve Artan, 2005; Deniz, 2017). Ana dilinin kullanımındaki beceriler, ikinci dilin öğrenilme sürecini olumlu yönde etkileyebilir (Ergül, 2012; Yazıcı ve Temel, 2011).

Dil ediniminde olduğu gibi herhangi bir yabancı dilin öğretiminde de alıcı dil ve üretici dil kavramlarından bahsedilmektedir. Yabancı dil öğretiminde alıcı görevinde bulunan kişi “sözlü kavrama” ve “okuduğunu kavrama” işlemlerini gerçekleştirmektedir. Anlama ve kavrama ise dilin işlenmesi yoluyla iletilen yazılı veya sözlü mesajın alınması olarak tanımlanabilir (Gass ve Selinker, 2008, s. 376).

Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde ortak bir çerçeve metin sunması açısından büyük önem taşıyan Diller için Avrupa Ortak Başvuru Metni (2020) okuma ve dinleme eylemine dâhil olan kişileri alıcı olarak kabul etmektedir. Bu nedenle bu araştırma için iletişim sırasında alıcı konumunda bulunan öğrencilerin öz yeterlik algılarını tespit etmenin önemli olduğu düşünülmektedir.

Alan yazının incelendiğinde bu alanda yapılmış çalışmaların azlığı dikkat çekmektedir. Varışoğlu ve Sevim (2022) dışında Şengül (2018) Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler için Tschannen Moran ve Woolfolk Hoy (2001) tarafından geliştirilen ve Çapa, Çakıroğlu ve Sarıkaya (2005) tarafından Türkçeye uyarlanan “Öğretmen Öz Yeterlik Ölçeği”ni kullanarak bir araştırma yapmış ve öğreticilerin öz yeterlik algılarının mezun olunan lisans programı, öğrenim düzeyi ve deneyim süresine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucuna ulaşmıştır. Bunun dışında literatürdeki çalışmalar büyük oranda İngilizcenin yabancı dil olarak öğretimi ile ilgilidir. Bu nedenle son yıllarda geliştirilen geçerli ve güvenilir bir ölçeğin Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde öz yeterlik algıları bağlamında kullanımına ihtiyaç duyulmuştur.

1. Araştırmanın Amacı

Bu çalışma, Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 dil düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısını tespit etmeyi amaçlamaktadır. Araştırmanın problem cümlesi “Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 dil düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısı ne düzeydedir?” şeklinde belirlenmiştir. Araştırma soruları şu şekilde belirlenmiştir:

1. Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları, cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?
2. Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları yaş değişkeni açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?
3. Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları gelinen coğrafya değişkeni açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?
4. Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları ana dil değişkeni açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?
5. Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları dil ailesi değişkeni açısından anlamlı bir fark göstermekte midir?

2. Yöntem

2.1. Araştırmanın Deseni

Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 dil düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısını belirlemek amacıyla yürütülen bu çalışmada, araştırmanın yapısına uygun olarak karma yöntem kullanılmıştır. Nicel ve nitel verilerin etkin biçimde toplanarak analiz edilmesinde karma yöntemin tercih edilmesinin sebebi, tek başına kullanıldıklarında olası zayıf yönlerin bertaraf edilmesine ve daha güvenilir sonuçlar elde edilmesine imkân sağlamasıdır (Creswell ve Clark, 2014, s. 209). Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 dil düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısını tespit etmeye yönelik olarak hem nicel hem de nitel sonuçlara açıklama getirebilmek amacıyla karma yöntem içerisinde yer alan açıklayıcı sıralı desen kullanılmıştır. (Creswell, 2017). Araştırmada önce nicel veriler toplanmış; analiz yapılmış ve durum açıklanmıştır. Araştırmanın ikinci aşamasında ise nitel verilerin elde edilmesine yönelik olarak 60 öğrenciyle odak grup görüşmesi gerçekleştirilmiştir.

2.2. Evren ve Örneklem

Bu araştırmanın çalışma grubunu; 2023-2024 akademik yılında İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Türkçe Öğretimi Uygulama ve Araştırma Merkezi'nin (TÖMER) Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi B2 seviyesi öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın evreni İstanbul Nişantaşı Üniversitesi olarak belirlenmiş olup örneklem B2 dil düzeyindeki 60 öğrenciden oluşturulmuştur. Uygulamalar İstanbul Nişantaşı Üniversitesinin Maslak Kampüsünde bulunan TÖMER'de gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya toplamda 38 kadın, 22 erkek katılmıştır. Katılımcıların düzeyi “orta seviye”, Avrupa Ortak Dil Referans Çerçevesine (2013) göre B2 seviyesini ifade etmektedir. Orta seviye Yabancı Dil Olarak Türkçe öğrenenlerin seçilme nedeni dilsel yeterliklerin orta seviyede daha belirgin olarak gelişmekte olmasıdır.

Katılımcılar, kadınlardan ve erkeklerden oluşan yaşları 17-41 arasında kişilerdir. Katılımcılar Türkçeyi daha önceki yaşamlarında hiç kullanmamışlardır. Çalışma sırasında katılımcılar, hâlihazırda sürmekte olan Türkçe kursuna devam etmektedirler. Katılımcılara ait cinsiyet, yaş ve uyruk bilgileri Tablo 1, 2 ve 3'te gösterilmiştir. Araştırmaya katılan tüm öğrenciler Asya ve Afrika kökenlidir. Öğrencilerin yaş ortalaması 24 olarak tespit edilmiştir.

Tablo 1

Dil Kullanıcılarının Cinsiyetine Dair Elde Edilen Veriler

Cinsiyet	f
Kadın	38
Erkek	22

Araştırmaya 60 B2 dil düzeyinde öğrenci katılmıştır. Öğrencilerin 22'si erkek, 38'i kadındır. Bunun oransal karşılığı ise kadınlar %63,3 erkekler %36,7 olarak tespit edilmiştir.

Tablo 2

Dil Kullanıcılarının Yaş Aralığına Dair Elde Edilen Veriler

Yaş Aralığı	f
17-25	42
26-35	13
35+	5

Araştırmaya katılan 60 öğrencinin 42'si 17-25 aralığında; 13 tanesi 26-35 aralığında ve 5 tanesi ise 35 yaş ve üstü olduğunu ifade etmiştir. Katılımcıların yaş aralığında dair elde edilen verilerin oransal karşılığı 17-25 yaş aralığı için %70; 26-35 yaş aralığı için %21,7 ve 35 yaş üstü için %8,3 olarak saptanmıştır.

Tablo 3

Dil Kullanıcılarının Uyruğına Dair Elde Edilen Veriler

Uyruk	f
İran	22
Kazakistan	10
Mısır	6
Sudan	4
Cezayir	1
Rusya	2
Özbekistan	2
Azerbaycan	1
Lübnan	1
Suriye	3
Gabon	1
Afganistan	1
Libya	1
Tunus	1
Irak	2
Tayvan	1
Çad	1

Araştırmaya katılan 60 öğrencinin 22'si İranlı, 10'u Kazak, 6'sı Mısırlı, 4'ü Sudanlı, 3'ü Suriyeli, 2'si Rus, 2'si Iraklı, 1'i Cezayirli, 1'i Azerbaycanlı, 1'i Lübnanlı, 1'i Gabonlu, 1'i Afgan, 1'i Libyalı, 1'i Tunuslu, 1'i Tayvanlı ve 1'i de Çadlıdır.

2.3. Veri Toplama Araçları

Bu çalışma kapsamında, öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısını ölçmek amacıyla Varışoğlu ve Sevim (2022) tarafından geliştirilen “Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğrenenlerin Alıcı Dil Becerilerine İlişkin Öz Yeterlik Algıları Ölçeği” seçilmiş ve uygulanmıştır. Ölçek, öğrencilerin dil becerilerini kapsayan çeşitli alanlardaki değerlendirmeleri içermektedir. Ölçeğin güvenilirlik düzeyini belirlemek amacıyla Cronbach Alfa güvenilirlik katsayıları hesaplanmıştır. 108 yabancı uyruklu üniversite öğrencisine uygulanan ölçeğin çalışmada kullanılan maddelerinden oluşan bölümünün Cronbach Alfa güvenilirlik katsayısı .87 olarak hesaplanmıştır. Bu değerler ölçeğin güvenilir olduğunu göstermektedir. Veri toplama aracı olarak kullanılacak ölçek için gerekli izinler alınmıştır.

Araştırmanın nitel yönüne dair veriler ise odak grup görüşmeleri ile elde edilmiştir. İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Türkçe Uygulama ve Araştırma Merkezinden gerekli izinler alındıktan sonra, 2023-2024 öğretim yılı güz döneminde İstanbul Nişantaşı Üniversitesi TÖMER’de Türkçe öğrenen B2 seviyesindeki tüm derslere devamlılığı olan 60 kişi çalışma grubu olarak belirlenmiştir. Tüm katılımcılardan araştırmada yer alma konusunda yazılı onam alınmıştır. Öğrencilerin demografik bilgileri kaydedilmiştir. Çalışmada kullanılan ölçek, B2 kurunun tamamlanması sonrasında uygulanmıştır. Kullanılan ölçekteki sorular; Türkçe kalıp ifadeleri anlama, günlük hayata ilişkin temel kelimeleri anlama, ses tonundan hareketle soru ifadelerini anlama, okuma/dinleme sırasında temel soru kalıplarını fark etme, metinde/konuşmada yer alan olumlu ve olumsuz cümleleri ayırt etme, sorun çözümüne ilişkin metin ya da konuşmaları anlama, grafik/tablo/resim benzeri görsellerde belirli bilgileri seçebilme, metin/konuşmadaki duygu ifadelerini anlayabilme, metin/konuşmanın konusunu anlayabilme, metin/konuşmanın ana fikrini anlayabilme, beden dili ile verilen mesajı anlayabilme, ses tonlamalarıyla verilen mesajı anlayabilme, içerik ve biçim özelliklerinin metne yaptığı katkıyı fark edebilme, okunan/dinlenen bir haberdeki bilgileri ayırt edebilme, vurgunun ne anlama geldiğini fark edebilme, okuma/dinleme sırasında anahtar kelimeleri fark edebilme, formda geçen yönergeleri anlayabilme başlıklarına dair öz yeterlik algısını tespit edebilmeyi hedeflemektedir.

Odak grup görüşmeleri kapsamındaki sorular araştırmacılar tarafından oluşturulmuş ve üç alan uzmanının tamamı tarafından onaylanmıştır. Sorular “Günlük konularda yapılan Türkçe sohbetlerde kendinizi rahat ifade edebildiğinizi düşünüyor musunuz?”, “Metinlerde veya dinleme sırasında olumlu ve olumsuz ifadeleri fark edebiliyor musunuz?”, ve “Vurgulu bir şekilde söylenen şeyleri diğerlerinden ayırabiliyor musunuz?” olarak belirlenmiştir.

Katılımcılardan görüşme esnasında bireysel öz yeterlik algısına dair geri bildirimler alınmıştır. Toplantıda çalışmayı yürüten araştırmacılar hazır bulunmuş, toplantı süresince katılımcılara müdahalede bulunulmamış ve katılımcıların serbest etkileşime girerek fikirlerini beyan etmeleri desteklenmiştir. Görüşme boyunca ses kaydıyla belgelenen geri bildirim, şahsi fikir, öneri ve görüşler değerlendirilerek bulgular başlığı altında nitel verilerin analizi şeklinde

rapor edilmiştir. Nitel verilerin analizi sonucunda çıkarımlarda bulunulmuştur. Nitel verilerin değerlendirilmesinde ise betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır.

Odak grup görüşmesinde;

- Öğrencilerin gündelik hayatlarında Türkçenin kalıp sözleri, sesli ifadeleri ve duygu ifadelerini anlamaya yönelik özyeterlik algısı sorgulanmış,
- Okunan ya da dinlenen bir olayın anlatımındaki temel olayı çözümleyebilmedeki öz yeterlik algısına dair geri bildirimleri alınmış,
- Derslerin öz yeterlik algısını geliştirecek şekilde nasıl daha iyi olabileceğine dair fikirleri sorularak not edilmiştir.

2.4. Verilerin Analizi

Nicel veriler, SPSS paket programı ile analiz edilerek alıcı dil becerisi öz yeterlik algısının istatistiksel bir değerlendirmesi yapılmıştır. SPSS için bağımsız örneklemelerde t testi ve tek yönlü ANOVA testi kullanılmıştır. Nitel veriler ise ses kaydı ile elde edilmiş ve ardından yazıya aktarılarak betimsel analiz yoluyla detaylı bir şekilde incelenmiştir. Son olarak ölçekte yer alan sorulara verilen yanıtlar ile odak grup çalışmasında katılımcılardan alınan geri bildirimler birlikte analiz edilmiş ve öğrencilerin öz yeterlik algılarına dair çıkarımlar ortaya konmuştur.

3. Bulgular

3.1. Birinci Araştırma Sorusu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının cinsiyet değişkeni açısından anlamlı bir fark gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için gruplara ait ortalama algı puanları bağımsız örneklemelerde t testi ile karşılaştırılmış ve elde edilen bulgular aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 4

Birinci Araştırma Sorusuna Dair Elde Edilen Bulgular

Cinsiyet	f	Ort.	SD	t	Sig.
Erkek	22	70,36	9,292	,617	,54
Kadın	39	68,82	9,434		

Tablo 4 incelendiğinde katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları arasında anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle kız ve erkek katılımcıların Anlama-Fark Etme öz yeterlik algı puanları birbirine benzerdir.

3.2. İkinci Araştırma Sorusu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının yaş değişkeni açısından anlamlı bir fark gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için gruplara ait ortalama algı puanları Tek Yönlü Anova testi ile karşılaştırılmış ve elde edilen bulgular aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 5*İkinci Araştırma Sorusuna Dair Elde Edilen Bulgular*

Yaş Grupları	f	Ort.	SD	F	Sig.
17-25	43	69,70	9,028	,1438	,246
26-34	13	66,38	10,054		
35 ve üzeri	5	74,40	9,290		

Tablo 5 incelendiğinde katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları arasında yaş değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle farklı yaş gruplarına ait ortalama Anlama-Fark Etme öz yeterlik algı puanları birbirine benzerdir.

3.3. Üçüncü Araştırma Sorusu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının geline coğrafya değişkeni açısından anlamlı bir fark gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için gruplara ait ortalama algı puanları bağımsız örneklemelerde t testi ile karşılaştırılmış ve elde edilen bulgular aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 6*Üçüncü Araştırma Sorusuna Dair Elde Edilen Bulgular*

Coğrafya	f	Ort.	SD	t	Sig.
Afrika	15	69,80	7,849	,200	,842
Asya	46	69,24	9,846		

Tablo 6 incelendiğinde katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları arasında geline coğrafya değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle Afrika ve Asya'dan gelerek Türkçe öğrenen öğrencilerin ortalama Anlama-Fark Etme öz yeterlik algı puanları birbirine benzerdir.

3.4. Dördüncü Araştırma Sorusu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının ana dil değişkeni açısından anlamlı bir fark gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için gruplara ait ortalama algı puanları Tek Yönlü Anova testi ile karşılaştırılmış ve elde edilen bulgular aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 7*Dördüncü Araştırma Sorusuna Dair Elde Edilen Bulgular*

Ana Dil	f	Ort.	SD	F	Sig.
Arapça	21	71,33	7,552	,838	,528
Türkçe	14	65,86	10,676		
Farsça	21	69,90	10,401		
Fransızca	1	60,00	.		
Rsuça	3	72,00	6,000		
Çince	1	68,00	.		

Tablo 7 incelendiğinde katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları arasında ana dili değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle katılımcıların farklı ana dil gruplarına ait ortalama Anlama-Fark Etme öz yeterlik algı puanları birbirine benzerdir.

3.5. Beşinci Araştırma Sorusu ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanlarının dil ailesi değişkeni açısından anlamlı bir fark gösterip göstermediğinin anlaşılabilmesi için gruplara ait ortalama algı puanları Tek Yönlü Anova testi ile karşılaştırılmış ve elde edilen bulgular aşağıda gösterilmiştir.

Tablo 8

Dil Kullanıcılarının Ana Dillerinin Ait Oldukları Dil Ailesine Dair Elde Edilen Bulgular

Dil Ailesi	f	Ort.	SD	F	Sig.
Hami-Sami	46	70,48	8,839	1,341	,269
Hint-Avrupa	14	65,86	10,676		
Çin-Tibet	1	68,00			

Tablo 8 incelendiğinde katılımcıların Anlama-Fark Etme ortalama öz yeterlik algı puanları arasında dil ailesi değişkeni açısından anlamlı bir fark olmadığı görülmektedir. Diğer bir ifadeyle katılımcıların ana dillerinin ait olduğu farklı dil ailesi gruplarına ait ortalama Anlama-Fark Etme öz yeterlik algı puanları birbirine benzerdir.

3.6. Öğrenci Odak Grup Görüşmeleri ile İlgili Elde Edilen Bulgular

Varışoğlu ve Sevim'in (2022) "Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler için alıcı dil becerisi öz yeterlik algısı" ölçeği dışında basit rastgele örnekleme ile seçilen öğrencilerle odak grup görüşmeleri yapılmıştır. Bu görüşmeler kapsamında öğrencilere "Günlük konularda yapılan Türkçe sohbetlerde kendinizi rahat ifade edebildiğinizi düşünüyor musunuz?" sorusu yöneltilmiştir. Ö12 "Kesinlikle hiçbir şekilde kötü hissetmiyorum. Türkiye'de dört yıldır yaşadığım için günlük sohbetlerle ilgili herhangi bir korkum olmuyor.", Ö1 "Günlük yapılan bütün sohbetlerde kendimi iyi ifade ediyorum. AVM'de veya okulda veya salonda (spor salonu) fark etmiyor.", Ö8 "Evet, iyi ifade ediyorum gibi sadece bazen çekiniyorum ama bazen." şeklinde görüşlerini ifade etmiştir. Ö7 "İstanbul'a ilk baş geldiğimde utanıyordum konuşmam diye ama artık bütün sohbetleri anlıyorum ve ben de sohbe katılabiliyorum." derken Ö18 "Hiçbir problem yaşamıyorum, öz güvenim tam" demiştir.

Bu ifadeler; Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin günlük konuşmalarda kendilerini ifade etme becerileri hakkında olumlu görüşler sunduğunu göstermektedir. Öğrenciler, Türkiye'de uzun süre yaşamının özgüven kazandırdığını ve sosyal ortamlarda rahatça iletişim kurabildiklerini belirtmişlerdir. Örneğin, bazıları çeşitli mekanlarda kendilerini iyi ifade ettiklerini ifade ederken, diğerleri başlangıçta yaşadıkları konuşma korkusunun zamanla aşıldığını vurgulamaktadır.

"Metinlerde veya dinleme sırasında olumlu ve olumsuz ifadeleri fark edebiliyor musunuz?" sorusuna ilişkin Ö2 "Konuşurken çok rahat çünkü şeyden, ııı, tondan, tonlamadan ve yüz ifadelerinden birinin olumlu mu olumsuz mu konuştuğunu duyuyorum görüyorum. Yazıda da

aynı şekilde, cümle olumsuz ise olumsuzluk eki –ma oluyor. Ama bazen ima olabiliyor. Yani metinde birisi orada yazan şeyin tersini kastedebiliyor bazen böyle olduğunda tam fark edemiyorum.” ifadelerini kullanmıştır. Ö19 “Hem metinlerde hem de dinlerken olumlu olumsuz her şeyi fark edebiliyorum bir problem yaşamıyorum.” derken Ö5 “Bence de herhangi bir zorluk yok, olumlu şeyleri ve olumsuz şeyleri fark ediyorum.” demiştir.

“Vurgulu bir şekilde söylenen şeyleri diğerlerinden ayırabiliyor musunuz?” sorusuna ise Ö10 “Tabii ki hemen fark ediyorum çünkü Türkler vurgu yaparken o kelimenin üzerinde duruyor. Uyarı gibi.” yorumunu yapmıştır. Ö16 “Normal bir tonda başlıyor diyelim ki bir konuşma, eğer sonra ton değişiyorsa oradaki vurguyu fark ediyorum.” derken Ö17 “Uzun yıllardır İstanbul’dayım, vurguyu fark etmekte bir sorun yaşamıyorum.” demiştir.

Bu veriler; Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen öğrencilerin metinlerde ve dinleme sırasında olumlu-olumsuz ifadeleri ve vurguları ayırt etme yeteneklerini göstermektedir. Ö2, olumlu ve olumsuz ifadeleri tespit ederken tonlama, yüz ifadeleri ve olumsuzluk eklerini dikkate aldığını belirtirken, bazen imaların anlaşılmasında zorluk yaşadığını ifade etmiştir. Ö19 ve Ö5 ise genel olarak metinlerde ve dinlemede olumlu ve olumsuz ifadeleri ayırt etmede sorun yaşamadıklarını vurgulamaktadır. Vurgu konusunda da Ö10, Türklerin vurgu yaparken kelimenin üzerinde durduğunu ve bu sayede vurguları kolayca fark ettiğini belirtirken, Ö16 ve Ö17 de ton değişikliklerini takip edebildiklerini ifade etmişlerdir. Odak grup görüşmesinde elde edilen verilerden hareketle, katılımcıların B2 dil düzeyindeki öğrencilerden beklendiği üzere konuşma esnasında vurgu-tonlamalara dikkat ettiklerini ve vurgunun anlam üzerinde etkisi olduğunu fark ettiklerini söylemek mümkündür.

Odak grup görüşmeleri, Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin alıcı dil becerilerine dair öz yeterlik algılarının yüksek olduğunu göstermektedir. Öğrencilerin günlük sohbetlerde kendilerini ifade etme, olumlu ve olumsuz ifadeleri fark etme ve vurguyu ayırt etme konularında öz yeterlik algıları oldukça yüksektir. Bu kapsamda alıcı dil becerilerini geliştirmek için öğrencilere farklı türlerde metinler ve dinleme materyalleri sunulabilir. Öğrencilerin tonlama, yüz ifadeleri ve jestler gibi sözsüz iletişim ipuçlarını yorumlama becerilerini geliştirmeye yönelik çalışmalar yapılabilir. Buna ek olarak farklı sosyal ortamlarda sohbet etme imkânı sağlayarak öğrencilerin özgüvenlerini artırmaya yardımcı olunabilir.

Sonuç ve Öneriler

Araştırmada Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen B2 düzeyindeki öğrencilerin alıcı dil becerisi öz yeterlik algısı ölçülmüştür. Alıcı dil, “dil sisteminin anlaşılıp yorumlanması için başlatılan analitik bir süreç” olarak tanımlanmaktadır (Varışoğlu ve Sevim, 2022). Buna ek olarak alıcı dil, dilin ortaya koyduğu kodun anlaşılmasına ve yorumlanmasına da olanak sağlar (Yılmaz 2009’dan akt. Sezer, 2019). “Sözel uyaranların duyu-sinir ağı ve işitsel-algısal süreçler aracılığı ile alınması ve anlaşılması” (Karacan, 2000) da alıcı dilin başka bir tanımıdır.

Araştırmanın bulgularına göre katılımcıların “Anlama-Fark Etme” ortalama öz yeterlik algı puanlarının cinsiyet, yaş, gelinen coğrafya, ana dil ve dil ailesi gibi demografik

değişkenlerden etkilenmediğini göstermektedir. Araştırma sonuçlarını destekleyen çeşitli çalışmalar olduğu gibi (Ekinci, 2013; stner, vd., 2009), değişkenlerin etkilerinin varlığını desteklemeyen çalışmalar da (Korkut ve Babaoğlan, 2012) bulunmaktadır.

Laake ve Bridgett (2014) olumlu duygusallığın (Laake ve Bridgett, 2014; Molfese vd., 2010) veya ie dönüklük-dışa dönüklük faktörünün bir alt leği olan gülümseme ve kahkahanın (Morales vd., 2000) ok küçük çocuklarda (12-18 aylık) retken ve/veya alıcı kelime dağarcığı ile anlamlı ilişkisi olduğunu tespit etmiştir. Cornish ve Munir (1998) de yaptıkları bir araştırmada alıcı becerilere odaklanan iyileştirmenin geleneksel sözel yöntemlerden daha etkili olabileceğini tespit etmiştir. Gelişim sırasında çocuklarda alıcı dil becerilerinin aynı oranda gelişmemesini açıklayacak net sebepler bulunmamaktadır. Ancak yapılan bazı araştırma sonuçları ile bu konuda çeşitli veriler elde edilmiştir. Strand ve arkadaşları (2011) utangaçlık-kaygınlık ile alıcı dil becerileri arasında okul öncesi dönemde tek yönlü bir ilişki olduğunu tespit etmiştir.

şengül (2018) yapmış olduğu bir araştırmada benzer sonuçlara ulaşmıştır. Aynı zamanda alan yazında, öğretmenlerin öz yeterlik algılarının, performansla elde edilen başarı ve öğrencilerin başarılarıyla ilişkili olduğu ifade edilmektedir (Harrison vd., 1997; Tschannen Moran, Woolfolk Hoy, 2001). Araştırmada, Türkçeyi yabancı dil olarak öğretenlerin öz yeterlik algılarının cinsiyete ve yaşa göre anlamlı düzeyde farklılaşmadığı ancak mezun olunan lisans programı, öğrenim düzeyi ve deneyim süresine göre anlamlı düzeyde farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma kapsamında ulaşılan sonuçlardan hareketle geliştirilen öneriler şu şekildedir:

- Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenen öğrenciler için hazırlanan müfredat ve materyaller, demografik değişkenlerden bağımsız olarak tüm öğrencilere eşit fayda sağlayacak şekilde tasarlanabilir.
- Alıcı dil becerilerinin geliştirilmesine yönelik daha etkili ğretim yöntemleri ve teknikleri araştırılarak eğitim süreçlerine entegre edilebilir.
- Utangaçlık, kaygı ve duygusal durumların alıcı dil becerileri üzerindeki etkisi göz önünde bulundurulacak dil ğretim süreçlerinde psikososyal destek sağlanabilir.
- Dışa dönüklük ve olumlu duygular geliştirme gibi kişisel özelliklerin öğrenme üzerindeki etkisini artırmak için daha motive edici ve destekleyici sınıf ortamları oluşturulabilir.
- Alıcı dil becerilerinin gelişiminde etkili olabilecek psikolojik, nörolojik ve pedagojik faktörler üzerine disiplinler arası araştırmalar teşvik edilebilir.
- Öğrencilerin alıcı dil becerilerini geliştirmek için geleneksel yöntemlerin yanı sıra oyun temelli, görsel-işitsel ve teknolojik araçlarla zenginleştirilmiş öğrenme yaklaşımları uygulanabilir.
- Bu çalışmada incelenen demografik değişkenlerin etkilerinin daha geniş bir katılımcı grubunda test edilmesi için ileri araştırmalar yapılabilir.
- Farklı kültürel ve dilsel arka planlara sahip öğrencilerin alıcı dil becerilerindeki öz yeterlik algılarının detaylı bir şekilde karşılaştırılabileceği uluslararası çalışmalar yürütülebilir.

Kaynakça

- Avrupa Konseyi (2020). Diller için Avrupa ortak başvuru metni: öğrenme, öğretme ve değerlendirme (tamamlayıcı cilt). (Çev: MEB). Council of Europe Publishing.
- Bandura, A. (1982). Self-efficacy mechanism in human agency. *American Psychologist*, 37(2), 122–147.
- Bayhan, P., Artan, İ. (2005). *Çocuk gelişimi ve eğitimi*. Morpa Kültür Yayıncılık
- Buyl, A. (2010). The development of receptive grammar knowledge in English as a second language: a cross-sectional study. Unpressed Master Degree, Vrije Universiteit Brussel Faculteit der Letteren en Wijsbegeerte Studiegebied Taal- en Letterkunde, Belgium.
- Creswell, J. W. & Plano Clark, V. L. (2014). Karma yöntem araştırmaları. (Çev. ed. Y. Dede ve S. B. Demir). Anı Yayıncılık.
- Creswell, J. W. (2017). *Karma yöntem araştırmalarına giriş* (M. Sözbilir, çev. ed.). Pegem Akademi.
- Cornish, K. M. ve Munir, F. (1998). Receptive and expressive language skills in children with cri-du-chat syndrome, *Journal of Communication Disorders*, 31(1). 73-81
[https://doi.org/10.1016/S0021-9924\(97\)00052-X](https://doi.org/10.1016/S0021-9924(97)00052-X)
- Deniz, M. E. (2017). *Erken çocukluk döneminde gelişim*. Pegem Yayıncılık.
- Ekinci, H. (2013). Öğretmen adaylarının özyeterlik algıları: Müzik, resim ve beden eğitimi. *Turkish Studies*, 8(3), 189-196.
- Ergül, E. (2012). *İkinci dil edinme ve kullanma*. Yargı Yayıncılık.
- Gardner, R. C. (2001). Integrative Motivation and Second Language Acquisition. In Z. Dornyei, & R. Schmidt (Eds.), *Motivation and Second Language Acquisition*, Honolulu: Publishing Company, Ltd.
- Gass, S., & Selinker, L. (2008). *Second language acquisition: an introductory course* (3rd ed.). New York: Routledge.
- Gecas, V. (2004). Self-agency and the life course. In J. T. Mortimer & M. J. Shanahan (Eds.), *Handbook of the life course* (pp. 369-390). New York: Springer Science + Business Media, LLC.
- Grow, L., & LeBlanc, L. (2013). Teaching receptive language skills: Recommendations for instructors. *Behavior analysis in practice*, 6, 56-75.
- Harrison, A. W., Rainer, R. K., Hochwarter W. A. and Thompson K. R. (1997). Testing the self-efficacy-performance linkage of social-cognitive theory. *The Journal of Social Psychology*, 137(1), 79-87.
- Horwitz, E. K. (1990). Attending to the affective domain in the foreign language classroom. In S. S. Magnan (Ed.), *Shifting the instructional focus to the learner* (pp. 15-33). Middlebury, VT: Northeast Conference of Foreign Language Teachers.

- Karacan, E. (2000). Bebeklerde ve çocuklarda dil gelişimi. *Klinik Psikiyatri*, 3, 263-268.
- Korkut, K. ve Babaoğlan, E. (2012). Sınıf öğretmenlerinin öz yeterlik inançları. *Uluslararası Yönetim İktisat ve İşletme Dergisi*, 8(16), 269-282.
- Laake, L. M. and David J. Bridgett (2014). Happy babies, chatty toddlers: Infant positive affect facilitates early expressive, but not receptive language, *Infant Behavior and Development*, 37(1). 29-32. <https://doi.org/10.1016/j.infbeh.2013.12.006>
- Redmond, B. F. (2015). Self-Efficacy and Social Cognitive Theory. <https://wikispaces.psu.edu>
- Sezer, B.N. (2019). Gecikmiş dil ve konuşması bulunan çocukların alıcı ve ifade edici sözcük dağarcığının Türkçe ifade ve alıcı edici dil (tifaldi) testi ile belirlenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü.
- Strand, P.S., Pula, K, Parks, C.D. and Cerna, S. (2011). Shyness–anxiousness and receptive language skills development in Spanish- and English-speaking preschoolers, *Journal of Applied Developmental Psychology*, 32(6) 363-368. <https://doi.org/10.1016/j.appdev.2011.06.002>.
- Şengül, K. (2018). Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenlerin öz yeterlik algılarının incelenmesi. *Ana Dili Eğitimi Dergisi*, 6(3), 538-552.
- Tschannen Moran M. and Woolfolk Hoy, A. (2001). Teacher efficacy: Capturing an elusive construct. *Teaching and Teacher Education*, 17, 783-805.
- Üstüner, M., Demirtaş, H., Cömert M. ve Özer, N. (2009). Ortaöğretim öğretmenlerinin öz-yeterlik algıları. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(17), 1-16.
- Varışoğlu, B. & Sevim, O. (2022). Türkçeyi yabancı dil olarak öğrenenler için alıcı dil becerisi öz yeterlilik algısı ölçeğinin geliştirilmesi. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, (28), 72- 92. DOI: 10.29000/rumelide.1132515.
- Yazıcı, Z. Ve Temel, F.Z. (2011). İkidilli ve tek dilli çocuklarda dil gelişimi okuma olgunluğu ilişkisi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(22), 145-158.

Araştırmacıların Makaleye Katkı Oranı Beyanı:

1. yazar katkı oranı: %50

2. yazar katkı oranı: %50

Çıkar Çatışması Beyanı:

Araştırmacılar arasında herhangi bir çıkar çatışması yoktur.

Finansal Destek veya Teşekkür Beyanı:

Bu çalışma için herhangi bir kurumdan finansal destek alınmamıştır.

Etik Kurul Onayı:

İstanbul Nişantaşı Üniversitesi Rektörlüğü Etik Kurulu, Tarih: 01.02.2024, Sayı: 20240201-19

Extended Abstract

Receptive language refers to responding appropriately to the spoken language of another person (Grow & LeBlanc, 2013). The concept of receptive language has often been studied in the context of heritage language acquisition. In particular, cognitive and psycholinguistic analyses have focused on how children's listening and reading abilities develop (Buyl, 2010). Receptive language skills begin naturally with the acquisition of the first language. However, not all children develop receptive language skills at the same rate. Laake and Bridgett (2014) found that positive emotionality (Molfese et al., 2010; Laake & Bridgett, 2014) or smiling and laughter, a subscale of the introversion-extroversion factor (Morales et al., 2000), were significantly associated with productive and/or receptive vocabulary in very young children (12-18 months). Cornish and Munir (1998) also found that remediation focusing on receptive skills may be more effective than traditional verbal methods. There are no clear reasons to explain why children's receptive language skills do not develop at the same rate during development. However, some studies have provided various data on this issue. Strand et al. (2011) found a unidirectional relationship between shyness-anxiety and receptive language skills in preschool period. Receptive language is defined as “an analytical process initiated to understand and interpret the language system” (Varışoğlu & Sevim, 2022). In addition, receptive language also enables the understanding and interpretation of the code revealed by language (Yılmaz 2009 as cited in Sezer, 2019). “Receiving and understanding verbal stimuli through the sensory-nerve network and auditory-perceptual processes” (Karacan, 2000) is another definition of receptive language.

This study aims to determine the perception of receptive language skill self-efficacy of B2 level students who learn Turkish as a foreign/second language. The research question of the study was determined as “What is the level of receptive language skill self-efficacy perception of B2 level students who learn Turkish as a foreign/second language?”

The study group of research consists of B2 level students of Istanbul Nişantaşı University Turkish Language Teaching as a Foreign Language Application and Research Center (TÖMER) in the 2023-2024 academic year. The participants consisted of 60 B2 level students from Istanbul Nişantaşı University.

Within the scope of this study, a scale was used to measure students' perception of self-efficacy in receptive language skills. “Turkish as a Foreign Language Learners' Self-Efficacy Perceptions Scale for Receptive Language Skills” developed by Varışoğlu and Sevim (2022) was selected and applied as a scale. The scale includes assessments in various areas covering students' language skills. Necessary permissions were obtained for the scale to be used as a data collection tool. Data on the qualitative aspect of the study were obtained through focus group interviews. After obtaining the necessary permissions from Istanbul Nişantaşı University Turkish Language Application and Research Center, 60 participants who attended all the courses were selected as the study group out of a total of 60 B2 level students of Turkish from Istanbul Nişantaşı University TÖMER in the fall semester of the 2023-2024 academic year. Written informed consent forms were obtained from all participants to take part in the study. Demographic information of the students was recorded. The scale used in

the study was applied after the completion of the B2 course. Quantitative data were analyzed with the SPSS package program and a statistical evaluation of the perception of self-efficacy in receptive language skills was made. For SPSS, independent samples t-test and one-way ANOVA test were used. Qualitative data were obtained through audio recording and then transcribed and analyzed in detail through descriptive analysis. Finally, the answers given to the questions in the scale and the feedback received from the participants in the focus group study were analyzed together to draw conclusions about students' self-efficacy perceptions.

According to the first research question of the study, the gender variable did not have a significant effect on the participants' average self-efficacy perception scores in Comprehension-Discernment. This shows that male and female participants' comprehension-discernment self-efficacy perception scores are similar to each other.

According to the findings of the second research question, the age variable also did not have a significant effect on the mean self-efficacy perception scores of the participants in Comprehending-Discerning. This shows that the participants belonging to different age groups have similar scores in Comprehension-Discernment self-efficacy perception.

The results of the third research question show that the geographical region of origin also does not have a significant effect on the mean self-efficacy perception scores of the participants in Understanding-Discerning. It can be said that the average Comprehending-Discerning self-efficacy perception scores of the participants from Africa and Asia are similar to each other.

According to the fourth research question, the mother tongue variable also did not have a significant effect on the participants' mean comprehension-discernment self-efficacy perception scores. This finding indicates that the mean Comprehending-Discerning self-efficacy perception scores of participants with different mother tongues are similar to each other.

Finally, the findings of the fifth research question show that language family also does not have a significant effect on participants' mean Comprehension-Discernment self-efficacy perception scores. It can be said that the average Comprehending-Discerning self-efficacy perception scores of the participants belonging to different language families are similar to each other.

The skills that the students felt quite competent were; Understanding pattern expressions, Understanding basic words in daily life, Understanding question expressions based on tone of voice, Distinguishing positive and negative sentences in text/speech, Selecting specific information in visuals, Understanding expressions of emotion in text/speech, Understanding the subject of the text/speech, Understanding the main idea of the text/speech, Understanding the message conveyed by body language.

The skills that the students did not feel adequate enough were; Understanding texts or speeches for problem solving, Understanding expressions of emotion in text/speech (for some students), Selecting specific information in visuals (for some students), Understanding the topic of the text/speech (for some students), Understanding the main idea of the text/speech (for some students), Understanding the message conveyed by voice intonations.